13/10/2022

Μητροπολίτης Μαρωνείας: Η ευλογημένη καρποφορία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με τίτλο “Η ευλογημένη καρποφορία”, εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 16 Οκτωβρίου, ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων. “Ο καλός Σποριάς κάθε τόσο έρχεται στο χωράφι της ψυχής μας να εμπιστευθεί τον πολύτιμο σπόρο Του. Ας Του προσφέρουμε «γην καλήν και αγαθήν»”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Στην εποχή της σποράς των αγρών ο Χριστός μας κάνει λόγο στην σημερινή Ευαγγελική Περικοπή για την τύχη του σπόρου. Ήταν ο ίδιος σπόρος που έπεσε σε διάφορα μέρη. Γι’ αυτό και το αποτέλεσμα ήταν διαφορετικό. Έπεσε στο δρόμο και

τον πάτησαν οι διαβάτες, τον έφαγαν τα πουλιά. Έπεσε σε μια περιοχή πετρώδη, πήγε λίγο να φυτρώσει, όμως σύντομα μαράζωσε, ξεράθηκε, γιατί δεν είχε υγρασία.

Έπεσε σε μέρος γεμάτο αγκάθια και μόλις βλάστησε, τον έπνιξαν. Όμως ένα μέρος του σπόρου έπεσε σε γη μαλακή, φρεσκοσκαμμένη και εύφορη. Αναπτύχθηκε και έφερε καρπό πολύ, εκατό φορές περισσότερο. «Ο σπόρος εστίν ο λόγος του Θεού», εξήγησε ο Κύριος στους μαθητές Του. Και η γη είναι οι ψυχές των ανθρώπων.

Και αφού ερμήνευσε αναλυτικά το νόημα της παραβολής κατέληξε: «Εκείνο δε που έπεσε σε καλό έδαφος είναι όσοι με καρδιά καλή και αγαθή ακούουν το λόγο, τον δέχονται και καρποφορούν με υπομονή». Από αυτά τα δυό, αποδοχή και υπομονή, εξαρτάται η γόνιμη χριστιανική ζωή.

Ο σπόρος δεν καρποφορεί όμως από τη μια μέρα στην άλλη. Μυστικά ανοίγει στο βάθος της γης ρίζες, απαλά σηκώνει το χώμα, σιωπηλά αναπτύσσεται και μεγαλώνει. Κι ο λόγος του Θεού ακολουθεί συχνά τον ίδιο δρόμο στις ψυχές. Σιγά – σιγά παρουσιάζει τις δυνάμεις του, βυθίζει τις ρίζες του στη ζωή μας, δίνει τους καρπούς του.

Μερικοί ανυπόμονοι παραπονούνται: «Τόσο καιρό μελετώ την Αγία Γραφή, πηγαίνω στην Εκκλησία, ακούω κηρύγματα, όμως δε βλέπω και πολλή προκοπή». Ποτέ δεν πηγαίνει άδικα ο πνευματικός κόπος. Ας μην ανυπομονούμε που δε βλέπουμε πάντοτε άμεσα αποτελέσματα.

Μόνον ας φροντίζουμε με υπομονή να συνεχίζουμε τις προσπάθειές μας, να συμμορφωνόμαστε με το θέλημα του Θεού. Παρά τα εμπόδια και τις δυσκολίες που εμφανίζονται, ας προσπαθούμε να καρποφορούμε «εν υπομονή». Και θα μεστώνει σιγά σιγά ο καρπός χωρίς ίσως να το καταλαβαίνουμε και εμείς οι ίδιοι.

Πιθανόν η ψυχή μας να παρουσιάζει περιοχές πετρώδεις, να θυμίζει χιλιοπατημένους δρόμους, να έχει αγκάθια φουντωμένα. Ας μη μας απογοητεύει αυτό. Με την συστηματική προσπάθεια τ΄ αγκάθια ξεριζώνονται. Με το όργωμα και η σκληρή γη μαλακώνει.

Μόνο ας ξαναρχίσουμε, αποφασιστικά. Ο καλός Σποριάς κάθε τόσο έρχεται στο χωράφι της ψυχής μας να εμπιστευθεί τον πολύτιμο σπόρο Του. Ας Του προσφέρουμε «γην καλήν και αγαθήν».